

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

אחינו בכינו (הספד)

אחינו בכינו, חטפנו שוק
הידיעה נפלה עלינו כרעם.
עכשיו זוכרים שהיית הכי מתוק
אז איך אפשר לומר בקול רם, שהיית פעם?

לא נוכל לדבר, לכן נשתוק,
נביט בתמונות שלך.
איך פעם היית מלך הספורט,
מלך התוף והכיתה.

אחינו בכינו ללא משקפיים,
עד סוף העיניים, עד קצה הדמעות.
עד ערב יורד לו
עד לילה בודד פה.
עד בוקר שבא, למדנו לבכות.

הרוצים מלחמה – מטיפים לשלום
הרוצים בשלום – הולכים.
ואולי כל חיינו, הם מין ניסיון
אחינו נהיינו שיירת בוכים...

אחינו בכינו ללא משקפיים...

כתב והלחין **שלמה ארצי**

(לזכרו של עומר אל-קבץ ז"ל שנפל
בלבנון ב-28/2/99.)

עלון מס' 1490 – 13/1/17

אשדות יעקב איחוד

פתיח

ביום שישי בא לבקרנו אורח בלתי קרוא בלבוש 'פרש תורכי', ואחר זמן קצר התפוגג. הפעם הוקפצה כיתת הכוננות בלבד. בעבר היו לנו פרשים תורכיים לרוב, שברוב המקרים התבררו כהתראות שווא, ומרוב התראות שווא אנשים חדלו להתייצב בתואנה שלא שמעו ולא ראו ולא הבינו או שהיו במקום אחר. תסמונת ה'זאב זאב' שיחקה אותה בגדול ואיש לא התבקש להסביר מדוע נעדר. עם אותם בודדים שהתייצבו עם נשקם בקור המקפיא, והתפרסו לאורך הגדרות, היה גם יוסוף חיטיב שהועמד הכן למקרה שכח ההתערבות יזדקק למתורגמן. מיס רביס חלפו מאז בירדן, חטיבת העמקים אוחדה עם חטיבת הבקעה ופרשים חדלו לפקוד את אזורנו. גם יוסוף נעלם.

החשש מפני תסיסה לקראת ההצבעה על תקציבי 'נוף אשדות' הוכח כמוגזם, ותוצאות הקלפי מלמדות על ציבור אחראי שיודע לעשות אבחנות נכונות. בקרוב יתמנה ל'נוף אשדות' מנהל קהילה, שאחת ממשימותיו החשובות תהיה לאחות את הקרעים שבין פלחי האוכלוסין ולהגביר את האמון. הקלפי בנושא 'עקרונות השיוך' קירב אותנו צעד נוסף לעבר שיוך קנייני כזה או אחר, וגם כאן, הדברים התנהלו באורח ענייני וללא התלהמות.

ביזמת זוהר יחיאלי הוקם לאחרונה פורום מנהלות רווחה של ישובי עמק הירדן. פורום זה פועל למען שיפור איכות וזמינות השרות הרפואי שאנו זכאים לו. גם עידן ג. בתמונה. מסתבר שיש הרבה מה לעשות בנושא מיצוי הזכויות הרפואיות ונאחל לצוות הצלחה רבה.

שבת נפלאה

אבנרון

ממנהל הקהילה

חברים,

ימים קרים. גשמים. החורף במיטבו. מדרונות סירין ירוקים שוב. שוויץ מה.

ובחצר הקטנה שלנו מידי בוקר ממשיכים הילדים לרכב לבית הספר ולחינוך החברתי, אוטובוסים מסייעים את הילדים אל "מול גלעד" ומאשדות אל 'בית ירח', אימהות ואבות מביאים את ילדיהם מי ברגל מי ברכב מצפון ומדרום אל 'אשדוטף', פנסיונרים עולים על ההסעה ל"ביתנו", רכבים נכנסים אל עבודת היום ב'לוג' ובמקומות עבודה נוספים, רכבים מובאים לתיקון במוסכים, חברים רבים יוצאים את החצר בדרכם לעבודותיהם. בוקר מלא תנועה. חיים.

אנו המנהלים את הישוב הזה עושים על מנת לאפשר את הזרימה הזו של היום, של פרטים שונים בעלי זיקות שונות לישוב שלנו, של הקהילה שלנו.

בימים אלה יצא לדרך "צוות האיתור לבחירת מנהל קהילה ורכז תרבות" - בצוות חברים אלמוג אביעוז, ישראל ברקאי, אמנון גורן ואדמית פלג - ומנהל את הצוות: ניב ליש - יושב הראש שלנו. כולם חברי האגודה. בשלב הראשון עמל הצוות על הגדרת תפקידים לניהול האגודה הקהילתית ולריכוז התרבות. ההגדרה תוצג בפני ועד ההנהלה ובהמשך תאושר באסיפת "נוף אשדות". האסיפה תתקיים ב-28/2/17.

לאחר אישור ההגדרות יצאו מכרזים וצוות האיתור יפעל להבאת המועמדים הראויים לאסיפה ולקלפי. היעד לסיום התהליך עד 1/4/17.

עדי גל ממשיכה לעשות לנו תרבות. לפנינו ב-11/2 ט"ו בשבט, חג חקלאי ארץ ישראל, המצוין בלוח השנה העברי כ"ראש השנה לאילנות", נציין אירוע מסורתי. נצא משפחות משפחות אל החוץ שלנו ליחד.

ובעקבותיו פורים. נקרא את מגילת אסתר, ניתן משלוח מנות איש לרעהו, ונחגוג במסיב(ו)ת. השנה, בנוסף לאירוע המרכזי תתקיים גם מסיבה לבוגרים שבינינו. תודה על היוזמה היפה המאפשרת מענה לאוכלוסיות שונות. בואו!

בחינוך מתחילה ההרשמה ל'אשדוטף' לתשע"ח, המערכת התייצבה בהנהגתן של ורד כהן ודנה פרישקולניק. בחינוך החברתי העשייה רבה. בנוסף לשגרת הפעילויות הענפה, הצוות החינוכי עובד על דפוסי ההתמודדות עם אלימות במערכת במגמת אפס סובלנות לאלימות ובקביל צוות קהילתי עוסקים גם ב"כזה ראה וחדש" שאלת האופי היהודי של מערכת החינוך.

ובחזית, צוות רחב המבצע חשיבה קדימה- צופה פני עתיד - החל מתשע"ח לגבי המענים הפדגוגיים שתיתן המערכת והשלכותיהם. מתכוננים לדיון ציבורי שיעסוק בהצדקות לקיומה של המערכת. המהלך מובל ע"י יו"ר מועצת החינוך - גדי נחום (חבר האגודה הקהילתית מההרחבה).

שאלת פתיחתה של בריכת השחייה נבחנת ע"י צוות חברים המבקש לבחון כל אפשרות לפתוח את הבריכה. בתקופה הקרובה יציג בפנינו הצוות את פירות חשיבתו להכרעת האגודות וחבריהן.

שוב נפגשנו עם מאורי ישראלי - מנהל אגף הפיתוח במועצה האזורית עמק הירדן ושמענו כי בעוד שבועיים תתחלנה העבודות. אני מקווה שהפעם אכן הדבר יתממש ונזכה לראות ירוק, מואר, סלול ומגרש משחקים חי ונושם.

ימים טובים,

דורון.

במועצת הקהילה

נאותה המזכירות הפעילה לבצע בדיקה נוספת של קונסטרוקטור שיאשר או יפריך את הקביעה הנ"ל.

הזמנת הקונסטרוקטור תעשה ע"י יוסי בן פורת- מנהל התשתיות, תיבחן ע"י ועדת התכנון שתגיש את המלצתה להחלטת מועצת הקהילה.

רשמו: סמדר ינאי ועדנה חלף.

ערך: דורון

הגדרת תפקיד: מזכיר האגש"ח- קיבוץ

ייעוד

- ניהול הקהילה בקיבוץ ופיתוחה להבטחת צמיחתה ושגשוגה לאורך זמן.
- ניהול עסקי וכלכלי של קהילת הקיבוץ.
- מתן שירותים אפקטיביים לחברי הקיבוץ- אשדות, ביעילות המירבית.

תפקידים ותחומי אחריות:

1. אחריות למינהל תקין בקהילה, כינוס וניהול אסיפות, הנהלות, צוות תאום, מועצה מתאמת, מועצת קהילה ומזכירות פעילה.
2. הובלת תהליכים חברתיים פנימיים תוך גיבוש הסכמות ציבוריות רחבות.
3. אחריות לאורחות החיים.
4. אחריות לטיפול בפרט.
5. אחריות כוללת לביטחון הסוציאלי של חברי הקיבוץ, לתחומי רווחה (איכות חיים) ובריאות.
6. הובלת תהליך הצמיחה הדמוגרפית על מכלול היבטיו (ארגוניים, כספיים, משפטיים, חברתיים ותכנוניים), תוך מתן דגש לבניה של קהילה מתחדשת. המשך בעמוד הבא

מפרוטוקול מועצת קהילה 02.17 מתאריך

11/1/17

1. אישור פרוטוקול 1/17

אושר.

2. הגדרת תפקיד מזכיר האגש"ח:

הוצגה הגדרת התפקיד של מזכיר הקיבוץ לאור הפרדת מזכיר הקיבוץ ממנהל הקהילה ובתפיסה של חיבור המזכיר ומנהל עסקי הקהילה למקשה אחת. ההצעה להגדרת תפקידים מאוחדת מובאת לאור החלטת הקלפי לאישור התכנית העסקית הרב שנתית שקבעה, בין השאר, כי:

"הוצאות ניהול – בהינתן האופק הקיים באשר למקורות הקיבוץ, לא ניתן להמשיך ולקיים הוצאה ציבורית משמעותית על ניהול, כפי שהיא היום. לפיכך מוצע לפעול להתייעלות המערכת הניהולית ולצמצום ההוצאה הציבורית ב- 20%, בין השאר באמצעות איחוד ו/או צמצום משרות"...

החלטה:

אושרה הגדרת התפקיד הניהולי של ממלא תפקיד אחד, בהיקף משרה מלאה. הגדרת התפקיד מצורפת בהמשך. חברים מוזמנים להציג הערותיהם, אם יש.

3. יעוד מבנה בית התרבות- ארכיון.

בהמשך להחלטת מועצת קהילה שלא לנטוש את בית התרבות במרכז החצר הקיבוצית הוזמן קונסטרוקטור שיגיש הצעת מחיר לאופציות שיפוץ שונות למבנה.

השאלה המרכזית עליה אמורה מועצת הקהילה ואסיפת הקיבוץ בהמשך להחליט, הינה - לשם מה? מה יהא יעודו של מבנה המורשת הזה?

החלטה: יצא "קול קורא" לחברי הקיבוץ להציע יעוד מנומק ל"בית התרבות".

4. בינוי פינוי

בהמשך לערעור על החלטת מועצת קהילה שאושרה בצוות תשתיות וועדת התכנון להגדרת מתחם הבתים 22-25 כבתים שאינם מיועדים לשימוש,

במועצת הקהילה – המשך

חברות ב: מועצת קהילה, הנהלת אגדה, מועצת מנהלים לוג. הובלה ושותפות בועדות ובצוותי אד הוק א. צוות שיוך דירות. ב. צוות ועדת פנסיה/ צוות איכות חיים/ צוות מיצוי זכויות ג. צוות איוש דירות. ד. ועדת תכנון/ צוות מימוש בנייה/ בניה פרטית/ צוות תשתיות ה. חבר מועצת מנהלים לוג. ממשקים: החשב, הנהלת חשבונות, מש"א, אדריכל ישוב, פרויקטור בנייה, מועצה. היקף משרה: מלא. מפרוטוקול מועצת קהילה 03.17 מתאריך 18/1/17 "אשדות בשביל הדורות". מוזמנים שאול ינאי, אריק ראובני הוחלט - מועצת הקהילה אישרה לצוות "אשדות בשביל דורות" להמשיך לפתח את הפרוייקט וקבעה למקם את מרכז המבקרים בבית התרבות ולא ב'בית קרפ' כפי שהצוות הציע. צוות "אשדות בשביל דורות" יביא הצעת מחיר לבדיקה ראשונית של הפרוייקט עם בעל מקצוע, שלאחריה אפשר יהיה לגבש הצעת תקציב. דיווח שיוך דירות צוות שיוך דירות שהתכנס היום, החליט שלא לפצל את מודל האיזונים מכללי שיוך הדירות. סוף בעמוד הבא	7. ליווי קליטה. 8. הובלת הבנייה בשכונות החדשות. 9. אחריות על מוסדות מעניקי שירות לקהילת החברים בקיבוץ: ספריה, ארכיון. 10. אחריות כוללת על פני הקיבוץ ותשתיותיו 11. אחריות על בניית ובקרת תקציב הקהילה, תכנית השקעות וניהול נכסי האגודה 12. אחריות כללית על עסקי הקהילה הקיבוצית והפעילויות השונות בקהילת הקיבוץ א. עסקים בניהול הקהילה: כל-בו, מחסן בגדים ומכבסה, שירותים טכניים, השכרת דירות ומבנים, רכב, חדר אוכל, בריכה, מרפאת שיניים. • מיקסום ההכנסות מהענפים והפעילויות השונות. • פיתוח הענפים תוך התאמתם והיקפם למקורות הקיימים. • גיבוש ומעקב תכנית עבודה שנתית של עסקי הקהילה ושל הענפים השונים. • ניהול וליווי מנהלי הענפים. ב. עסקים בניהול חיצוני / מיזמים משותפים: בית אחדות, נוי קיבוצי. 13. אחריות על העברת המידע לציבור באמצעות כלים ציבוריים. 14. ניהול קשרי החוץ וייצוג הקיבוץ במוסדות חוץ, ומול הנהלת האגודה הקהילתית ומול אשדות מאוחד. 15. ניהול הקשר עם הגורמים המשפטיים בתחומי האחריות השונים. מקור הסמכות: אסיפת קיבוץ. כפיפות: יו"ר הקיבוץ.

בועד הנהלת 'נוף אשדות'

במועצת הקהילה – סוף

פרוטוקול ועד הנהלה נוף אשדות 2.17 מתאריך 16/1/17

נוכחים: שי אורבך, שאול אלטר, ישראל ברקאי, אמנון גורן, ניב ליש, דקל ערוסי, אדמית פלג, יונתן שטינדל,

חסרים: אלמוג אביעוז, תומר מלמוד, גדי נחום,

מוזמנים: דורון רוזנבלום, עדי גל

1. אישור פרוטוקול 1.17 הפרוטוקול אושר.

2. קיום קלפי לאישור תקציב בסוף השבוע
הוחלט: ההצעה שקיבלה את אישור האסיפה היא זו שתובא לאישור הקלפי.

3. הקמת צוות איתור להגדרת תפקידים
ובחירת מנהל קהילה ומנהל תרבות.

- יוקם צוות איתור מבין חברי ועד ההנהלה של האגודה הקהילתית בניהולו של ניב ליש - יו"ר ועד ההנהלה, חברים בצוות האיתור: אלמוג אביעוז, ישראל ברקאי, אמנון גורן, אדמית פלג.
- צוות האיתור יעשה לבניית הגדרת תפקיד, יציאה למכרז, איתור המנהלים וגיבוש הצעות לוועד ההנהלה ולאסיפת "נוף אשדות".

רשם: דקל ערוסי.
ערך: דורון רוזנבלום.
אישור: ניב ליש.

הקפאת חיוב דירות חיילים

בתכנית תקציב 2017 הוחלט לחייב בשכ"ד את דירות החיילים.

מאחר וישנם חיילים החתומים על חוזה דירה על סוף חודש 7/17, הוחלט להתחיל החיוב לכל החיילים החל מחודש 8/17. שנת 2018 תחשב כשנה שנייה.

ועדת תכנון

הוצג ואושר הרכב הועדה בהמשך.

רשמה: אתי רון.

ערך: דורון רוזנבלום

אדם

פנים לו לראות ולהראות
לב לו לאהוב ולהשתהות.
רגלים לו ללכת בדרך בה יבחר
גם אם המסע הוא, קצת יקר.

אדם עם לב אוסף לו חוויות
האהבה היא פרץ חלומות.
יפה היא אהבה כשגם אחר חולק בה
יפה הוא האדם שאת ליבו מוסר לה.

י.ב.ד.

2016 בעסקים

שמוליק לשם - יו"ר אשדות

נבחנה גם אפשרות השקעה נוספת של הקיבוץ ב'לוג' – והוחלט לא להשקיע בסכומי כסף נוספים.

'לוג' – עברה עלינו שנה טובה יחסית, עם שיפור בתוצאות, יישום מהלכים בהתאם לתכנית האסטרטגית שנעשתה לפני כשנה וחצי.

ב'לוג' מימשו את האופציה של רכישת 30% הנותנים של החברה בהונגריה (לוג-פלסטיקון) וכעת אנו בבעלות של 100% על החברה, והבעלים ההונגרי ממשיך לנהל אותה מטעמנו. מרגישים אופטימיות לעתיד.

בקהילה

קיימנו תהליך בחינה ושיח על תכנית רב-שנתית לנושאי הקהילה ויישום לקראת תקציב 2017.

התהליך לוה ע"י גלעד לוי, בשיתוף מספר גדול של חברים שונים אשר השקיעו זמן, מחשבה ומאמץ על מנת להגדיר את הנושאים החשובים לקהילה, וכיצד יש לשמור על המשותף בקהילה כולל התייחסות להקצאת כספים בתקציב 2017 והלאה.

הצלחנו להגיע להסכמות ועל פיהן הוכן התקציב, אשר לוקח בחשבון מספר נושאים שהשתנו כמו: שינויים במס הכנסה ובביטוח לאומי, החלטות על שינויים פנימיים (ביטול היטל איזון, צמצום סיבסודים ועוד).

בד בבד מקדמים נושאים 'כבדים' ומורכבים כמו:

- שיוך הדירות, שהחלטנו עליו בעיקרון וכעת תגיע ההחלטה על איזה ממודלים השיוך יבחר באשדות (בקרב בקלפי).
- קידום הבניה בקיבוץ (אשר תלוי בקבלת החלטת מודל השיוך).

סוף בעמוד הבא

שנת 2016 היתה שנה של עשייה רבה ותהליכים מרכזיים.

אז מה היה לנו?

בעסקים

בשנה האחרונה בוצעו מספר מהלכים מהותיים והשקעו כספים רבים בקידום וחיזוק ענפים.

המרכזיים שבהם:

תשלומי דמי היוון לרמ"י (רשות מקרקעי ישראל) להסדרת הפעילויות ב'נהרא', ב'צל תמר' וב'בית אחדות' על הקרקע שבהם פועלים, דבר שיאפשר לנו המשך הפעילות ופיתוח הענפים.

השקעות במערכות סולאריות, בשיפוץ גדול במבנה 71 ב'נהרא', המשך נטיעת אבוקדו, שיפוץ החממה ועוד.

קיימנו הליך של בחינה אסטרטגית, לתכנית 5 שנתית שמטרתה היתה בחינה של עסקי 'אגדה'/'אשדות בעמק' והאפשרויות העומדות בפנינו לקראת העתיד.

העבודה בוצעה יחד עם חברת יעוץ חיצונית, שחשיבותה בראיה 'מזוית אחרת' ומתודיקת בחינה וניתוח משוכללות.

לאחר שבחנו את הענפים והיכולות הפיננסיות שלנו הגענו למסקנה שלצערנו אין בידינו כעת תזרים כספי פנוי המאפשר השקעה בתחומים או פעילויות משמעותיים חדשים (הירגל השלישית!).

מסקנה זו חייבה אותנו לקבל שתי החלטות:

1. את יתרות הכספים הקיימים ושיווצרו בשנים הקרובות – נשמור על מנת להגדיל את יכולת ההשקעה (הון עצמי + מינוף פיננסי), תוך המשך חיפוש, בחינה וערנות להזדמנויות עסקיות.

2. לא נשקיע בשנים הקרובות, סכומים גדולים בענפים ה'מסורתיים' שלנו – היות ורובם בנושאי החקלאות והתיירות – והשקעות אלו לא ישנו את מצבה של אשדות באופן מהותי. (הכוונה היא להשקעות פיתוח מהותיות מעבר להשקעות שוטפות רגילות).

2016 בעסקים - סוף

מכרז דירות למגורים זמניים – צוות איוש דירות

פרסום המכרז בתאריך 29/01/2017 תאריך סגירת ההרשמה – 9/2/2017

המכרז מופנה לחברי קיבוץ

הסבר: המכרז הני"ל הינו מכרז לאיוש זמני של דירות למשפחות עם מצוקת דיור, זמן המגורים בדירה יוגדר לשנה ויתחדש במידת האפשר בסיום אותה שנה.

זכיה במכרז מהווה אפשרות לשיפור דיור זמני בלבד, אינה קשורה, ולא מקנה יתרון כלל לזכויות בדירה לעת שיוך דירות.

הדירות המשתתפות במכרז:

✓ דירת אורי ושלומית קרפ לשעבר (שכונה הפרחים) בית 37/5

✓ דירת דניאלה וסער עידו (שכונת התמרים) בית 4/3

הרשמה למכרז ניתן להגיש בכתב או במייל:

לזהר יחיאלי zohar@ashdot.org.il

050-8651915

חברי צוות איוש דירות:

ברכה זולטי, גל מלמוד, אופיר קיים, ניצן ראובני, אלי פאר, דורון רוזנבלום וזהר יחיאלי - מוזמנים לפנות אלינו לשאלות ובקשות בכל עת, בברכה, צוות איוש דירות.

- הסדרת שימושים לא מוסדרים מול רשות מקרקעי ישראל (רמ"י) – תנאי נוסף לקבלת היתרי בניה.
- כניסה לתכנון תשתיות שכונות הבנים.
- החלטות בנושא הקליטה, כולל יצירת מסגרת הסכמים משפטיים.

אני רוצה להודות לכל האנשים העובדים, פועלים ועמלים בניהול הדבר הזה שנקרא 'קיבוץ' – ניהול מורכב, מסובך ורגיש מאד.

באסיפה לא יצא לי לברך ולהודות לאנשים שעמלו רבות וארוכות על הכנת קציבי 2017 ברצוני להודות באופן אישי לדורון רוזנבלום, עמית אורלנד, ענת לוזון, רבקה מנטל ושאלו אלתר – תודה!

שנת 2017 מציבה בפנינו אתגרים רבים – הן בתחום העיסוקי (שיוך, בניה, קליטה ועוד) יהיה מעניין ומאתגר!

שמוליק לשם

Pharma
Primary
Packaging

בימים אלה מציגה לוג באירופה את יכולותיה ואת המיתוג החדש. נאחל להם ולנו בהצלחה רבה!

תרבות אשדות – עושים קהילה

במייל tarbut.ashdot@gmail.com או בנייד
050-8651943.
בברכה,
צוות החג.

פורים 2017

שימו לב – השנה, בשל פניות של מספר
חברים משתי הקהילות (איחוד ומאוחד)
שבשנים האחרונות מרגישים שהמסיבה
הקיימת פחות מתאימה להם וחלקם בוחרים
שלא להגיע ולהשתתף, החלטנו לקיים
מסיבה נוספת לגילאים מבוגרים יותר. לכן
השנה יהיו שתי מסיבות פורים:

פורים בקצב הטנגו – חמישי 9.03.17

מסיבת פורים לגיל הבוגר (+40), בסגנון
אחר, מסיבה כמו פעם עם שירים וריקודים
שאהבנו.

מחיר כניסה 25 ₪ כולל משקה ראשון חינם.
כל שתיה נוספת 10 ₪ (התשלום במזומן).

פורים גיבורי על – שישי 10.3.17

מחיר כניסה 25 ₪ כולל משקה ראשון חינם.
כל שתיה נוספת 10 ₪ (התשלום במזומן).

למופע המרכזי בפורים נותרו עדיין
מקומות – כל מי שהשירה בוערת בגופו
ומעוניין להופיע על הבמה בפורים ויכול
להתחייב לחזרות, מוזמן לפנות ליותם
בארי 050-8651910

4.02 טיול מבוגרים - מעודכן

8.00 יציאה מאשדות –

נפגשים ברחבה שליד תאי הדואר

8.45 – החצר בסג'רה – משפחת שמואלי

ניסע לסג'רה, נתחיל את הביקור בהפסקת
בוקר בחצר של משפחת שמואלי. נתוודע
למשפחה ולסיפור ונצא לסיור קצר בסג'רה -
באוטובוס. נחשף לסיפור יוצא דופן של
אהבת הארץ והעם היהודי, דרך התיישבות
חקלאית בגליל.

12.00 נעלה לביקור ברפת נטופה (הרפת
שלנו) ונראה את החידושים.

משם ניסע בדרך הנוף המקסימה הר טורעאן
נכיר את חשיבותה של בקעת רימון בחידוש
הסנהדרין ונצפה על בקעת נטופה המוצפת
מים.

15.00 חרש הנחושת מעילבון - ביקור וקפה
בבית מלאכה מיוחד עם סיפורים הרבה.

כמיטב המסורת... נאכל ביחד, נפוש את
האוכל על שולחן משותף ונתכבד ונאכל
מהמטעמים של כולנו.

ציוד לטיול: נעלי הליכה, מים, כובע, ארוחת
בוקר וצהריים.

מחיר למשתתף: 90 ₪.

המחיר כולל: הדרכה, אוטובוס, וכניסה
לאתרים.

הרשמה אצל עדי במייל

tarbut.ashdot@gmail.com

או בנייד 0508651943

ט"ו בשבט – שבת 11.02

נצא לטיול וליקוט צמחי בר למאכל, דרך גן
הפסלים. בדרך נפתור כתב חידה ונגיע
לחורשה בנהריים לבישול שטח בקבוצות.
לסיום נאכל ביחד ונהנה מהמטעמים שכל
קבוצה הכינה.

נפגשים בשעה 9:30 ליד השער הדרומי (אחרי
רחוב נהריים)

מה מביאים: מים להליכה, נעליים, סכינים,
מספריים, כפפות, שקית לאיסוף הצמחים,
והכי חשוב – הרבה מצב רוח טוב!!

בכדי שנוכל להיערך בהתאם לכמות
המשתתפים, אנו מבקשים להירשם מראש

ממעמקי התשתיות

דודי מים חמים

החורף בעיצומו, ושעוני החשמל נכנסו לפעולה.

מפעם לפעם ישנן תקלות בשעונים שזכות לטיפול מהיר (בעיקר בגלל איום החברים שבמידה ולא יהיו להם מים חמים – יבואו להתרחץ אצלי. למרות שלא תמיד זה איום.....)

חברים שאינם מסתדרים עם כיוון שעון הדוד מוזמנים להתקשר אלי ואשמח לעזור.

וכל השאר נשאר לעלון הבא.

יוסי בן פורת
תשתיות

כעצה טובה
התאגיד "אשדות"

דן כהן
שירות קול!

אלף טוב!

אירל'ה איר
כח'צה א-70 נה
הרבה בריאות!

מחירי החשמל

רשות החשמל החליטה על העלאת מחירי החשמל החל מ-1.1.17.

מחירי החשמל החדשים הרלוונטים לנו. תעריף ביתי -55.29 אגורות לקילוואט. תעריף כללי - 56.95 אגורות לקילוואט. מאור רחובות - 50.15 אגורות לקילוואט. תעריף מונה קבוע- 23.13 ₪ לחודש.

ביטוח טלויזיות

במסגרת ביטוחי מכשירי חשמל נכלל גם ביטוח הטלויזיות.

עמוס, טכנאי הטלויזיות שמלווה אותנו שנים רבות, החליט להפסיק את השרות שנתן לנו, וכל מאמצינו לחפש טכנאי אחר שיהיה מוכן לבוא לאשדות בזמינות גבוהה ובמחיר סביר. לא צלחו.

בדקנו גם את מספר הקריאות בשנתיים האחרונות וגילינו שבשנים 2015-2016 היו רק שתי תקלות שחייבו החזר מהביטוח.

החל מינואר השנה, מבוטל הביטוח על הטלויזיות ורינה תוריד את סכום הביטוח לכל המשפחות שביטחו את הטלויזיות עד היום.

שאר הביטוחים למכשירי החשמל ממשיכים כרגיל.

תזכורת

חברים שלא העבירו לרינה טופס ביטוח חדש, ימשיכו להיות מחוייבים בהתאם לביטוח משנה שעברה. מחירי הביטוח נשארו ללא שינוי.

עידכונים מהשטח

פרוייקט החלפת עמודי התאורה בעיצומו הוחלפו כ-60 עמודים מתוך ה-90 המתוכננים. כרגע עובדים על מחזיקי דגלים חדשים לעמודים.

מגרש החניה הצפוני

הורכבה התאורה ונשתלו שיחים שיהוו גדר חיה גבוהה אשר תקטין את הרעש מדירות החברים.

סיכת ביטחון

מכונת כביסה

נובמבר 1989 יולי 1991 מאי 1998 אפריל 1970...

לכאורה תאריכים מהמאה ה-20, אך תאריכים חשובים ששינו את פני ההיסטוריה והתרבות העולמית. במרוצת השנים חלק מהשינויים שנעשו נשכחו כאילו לא היו וחלקם הפכו להיות סמלים חיים ובוועטים.

הרבה דובר על השינויים שהחברה הקיבוצית עוברת ועברה. חלקם אקוטיים לחיינו וחלקם נושאים ריח נוסטלגי באויר, כמו ההחלטה האחרונה (ינואר 2017) בדבר סגירת כביסת החיילים בשבתות ובחגים.

הודעה זו נשלחה להורי החיילים על גבי פיסת נייר כבדרך-אגב; לקוני משהו.

היסטוריה ארוכה בשנים שהסתכמה לה ותומצתה בשתי שורות.

נו... אז הולכים וקונים מכונת כביסה וכפי שחיים משה שר: "גם נגהץ לך מדים..."

כן, ועל הדרך נכבס גם את בגדינו האזרחיים. כך נעלם לו סמל קיבוצי עבורי.

ובהזדמנות זו אני רוצה להודות גם בשם משפחתי לכן – עובדות המחסן והמכבסה (היו למיטב זכרוני רק עובדות) על שירות מקצועי ונקי לאורך השנים.

אומרים לכן תודה מכל הלב!

ינואר 2017 זו חומת ברלין שלי. ומה שלכם?

חני אופיר
אמא לחייל מקסים

גניבת אופניים – לאחרונה ארעו מספר מקרים של גניבת אופניים בעמק. כוחות השיטור חושדים בחוליה מקצועית, בעיקר של נערים, שמסתובבת בישובים ומחפשת מציאות. במידה ואתם מזהים קבוצה כזו בבקשה דווחו מידית.

פרש תורכי – לאחר תקופה יחסית ממושכת ללא אירועים מיוחדים על הגבול, ביום שישי האחרון 27/1 קבלנו תזכורת לסמיכותינו לגבול עם ירדן. פירצה שהתגלתה באחד מהשערים של גדר המערכת הקפיצה את כוחות הצבא וגם אותנו. כיתת הכוננות היישובית נפרסה לאורך הגדר המזרחית שלנו ולשמחתנו לאחר המתנה לא ארוכה הצבא הכריז על סיום האירוע. (מצורפת תמונה).

תורנות השמירה – על אפו וחמתו של הקור העז (עד כמה שיש כזה במחוזותינו) תורני השמירה ממשיכים להגיע נאמנה לביצוע השמירה לילה לילה. הסיוע לשומר הקבוע והעין הפקוחה בתוך שכונות המגורים תורמת לבטחון של כולנו בשעות הלילה המאוחרות. המשיכו כך.

שבת שלום
יונתן שטינדל - רכז בטחון
052-3546770

הלוחמים האמיצים... (סליחה על האיכות)

'נהרא' לנהריים

ישראל ונגישה לביקורי תלמידים. ניסיתי לעבוד מול סוכני תיירות, להם יש השפעה רבה על השוק, אבל די מהר גיליתי שהללו מעדיפים אתרים חינוכיים שהכניסה אליהם אינם כרוכה בתשלום. עם הזמן, יצרתי דפוס פעילות שמשלב את מפעל החשמל בנהריים עם אתרים כמו בית הקברות המיתולוגי של כנרת, מורשת קרב הדגניות, מצפה נוח, ואחרים, במשולב עם ארוחת צהריים קיבוצית מפנקת. למרות המאמצים הרבים שהושקעו בו, האתר לא השאיר ברוב השנים כסף לבעלים, ושני הקיבוצים התחלקו ביניהם ביתרה שלילית של כמה עשרות אלפי שקלים. בכל שנה עלו תהיות האם להמשיך ולהחזיק במקום או להעבירו לגורם אחר. עופר, למרות שגיאות שעשה, ומי מאיתנו חף מטעויות, לא נתן למקום הזה לגווע, ומעביר אותו לבאים אחריו כעסק חי ונושם, ועל כך הוא ראוי להערכה רבה.

לפני מספר שנים קיבל עופר לידיו גם את ניהול המקום, וכדי לחסוך בהוצאות עסק בו-זמנית בצד התפעולי השיווקי וההדרכתית-משימה כמעט בלתי אפשרית, בטח עבור פנסיונר. עופר מיעט לבקש עזרה ועמד ברוב המטלות בכוחותיו הדלים תוך שהוא נעזר ביו"ר התיירות פנחס סוננברג ואחריו ישראל בן ארצי. הצלחת המקום היתה תמיד נר לרגליו.

בזכות החברה הממשלתית לתיירות (חמ"ת), החברה לשימור אתרי מורשת והרבה הודות לשתדלנותו של ראש המועצה היוצא יוסי ורדי, הושקעו באתר כשני מיליון שקלים שנועדו להקמת שביל הליכה תלוי, במה מוגבהת (דק) הצופה אל הירמוך ועוד אטרקציות. אל אלה נוספה יוזמה ברוכה של אלי ארזי בשיתוף עם ראש מועצת עמק הירדן עידן גרינבאום ויו"ר חברת חשמל יפתח רון טל שהביאה להזרמת מים קבועה מהירדן אל תעלת האפס וממנה למפל בגובה 12 מטר אותו יצר רוטנברג לפני 85 שנים.

המשך בעמוד הבא

ימים אחדים לפני הטבת בנהריים, בו נרצחו שבע תלמידות כיתה ח' מבית שמש ואחרות נפצעו קשה, נכנס עופר לוי (71) לעבוד באתר נהריים. עשרים שנה אחרי, הוא קיבל הודעת פיטורים, ובימים אלה ממתין למחליף או מחליפה כדי למסור את המפתחות וללכת הביתה. הוא זוכר היטב את היום המזווע בו נטל חייל ירדני, אחמד דקאמסה שמו, את חייהן של שבע בנות ופצע אחרות, וקיבל על כך עונש מצחיק של 18 שנות מאסר, בנימוק של 'אי שפיות זמנית'. בעקבות אותו ארוע הוקם באתר נהריים חפ"ק של צוות רופאים בכיר מבית החולים פוריה שעמד בכוננות הטסה לירדן, אך לבסוף לא נשלח. מאז עברו הרבה מים מטאפוריים בירמוך, האתר שודרג פלאים, אך עדיין לצערנו לא מצליח להרוויח את לחמו.

עופר הגיע לנהריים על תקן של משווק. את נסיונו כאיש מכירות רכש בחברת 'מטאורי' בה עסק בשיווק רשתות צל לשימושים חקלאיים, בעיקר בננות, בהמשך עבד כמשווק בחברת 'המשביר לחקלאי'. הוא קיווה שבעזרת יכולותיו השיווקיות והמרץ הרב שניחן בו, יצליח להביא את אתר נהריים למקום הראוי לו כאתר מורשת הסוחף אליו את המוני בית ישראל, ולא רק בחורפים שטפוניים המתרחשים בתדירות ממוצעת של אחת לעשור. האטרקציה העיקרית ששיווק עופר היתה כניסת מבקרים ללא דרכון ל'אי השלום', שטח שבעבר היה שלנו, ומאז הסכם השלום עבר לריבונות ירדנית.

בגלל האמצעים הדלים יחסית, שהעמידו האשדותיים לטובת האתר, עבודת השיווק לא היתה קלה, אך בזכות עקשנותו, הצליח עופר לפרוץ את תקרת הזכוכית ולהביא למקום קבוצות, בעיקר של גימלאים, שעבורם מפעל החשמל מסמל פרק חשוב בתולדות מדינת ישראל, והללו גילו את הפוטנציאל העצום הטמון באתר. מאידך, תלמידים חדלו להגיע מאז הרצח, דבר שפגע משמעותית בהכנסות, ולכן חיפש עופר אטרקציות חלופיות שיסיעו לו להביא קהל מגוון; אחת מהן היא 'תצפית מיכלי הצופה אל מפעל החשמל משטח

'נהרא' לנהריים - המשך...

המלאכה רבה והלוז צפוף ומעיק. מיכה לקח על עצמו משימה כבדה, אומרת אדוה, ועומד בה חבל על הזמן. לא יודעת אם קבלן אחר במקומו היה עומד בלוז כל כך לא הגיוני. לזכות מיכה ייאמר, שהוא מפעיל את בעלי המלאכה בזריזות וביעילות ראויים לציון. אני מקווה ומאמינה שנעמוד בלוחות הזמנים הצפופים, וכך נימנע מקנסות פיגורים. מטלה נוספת, ומאד לא פשוטה שלקחה על עצמה 'נהרא', היא תיפעול אתר נהריים. השותפות עם המאוחד כידוע התפרקה, ואנחנו, קרי אשדות איחוד, נשארנו בפנים. אדוה מציינת שהשילוב של שני האשדות יצר בעיה במובן זה שאם צד אחד אינו מעוניין (או אינו יכול) להשקיע, גם הצד השני נאלץ ליישר איתו קו, וכך העסק נותר תקוע; ולכן לא מפתיע, שלמעט שנים בודדות (האחרונה בהן 2012), בכל שנה, מכניסים הבעלים את ידם לכיס ומוציאים סכומים שבין 50 ל-80 אש"ח כדי לאזן. גם 2016 תסתכם במינוס של 50 אש"ח, שהוא אמנם נמוך ממה משציפינו, אבל עדיין מינוס.

אדוה אטיאס: להביא את המאסוח

אדוה מתרשמת שהפעילות העיסוקית בנהריים (280 אש"ח מחזור שנתי שהם שווי ערך לעסק משפחתי) היא מינורית מדי, ולא מצליחה להחזיק את האתר מאוזן כלכלית, למרות שטמון בו פוטנציאל רווח. ב-2017 אנחנו מתכננים להשקיע באתר סכום של

סוף בעמוד הבא

פעולה נוספת שנעשתה במקביל, היתה שיפוץ גשר נהריים ההיסטורי המוביל לירדן בעלות של 5 משי"ח והקמת 'מיסעה' עליה ניתן להעביר משקל כולל של 100 טון. כוונת המשורר, אומר עופר, היא להפוך את אתר נהריים וסביבותיו למבואה הצפונית של פארק חוצה גבולות ישראלי ירדני שעתיד לקום אי שם בעתיד, כאשר מי שדוחף לכך הוא אירגון 'אקופיס' המשותף לישראל ירדן והרשות הפלסטינית.

את ההודעה על פיטוריו הצפויים, קיבל עופר לפני מספר שבועות. מצאתי מכתב בדואר, הוא מתאר, עליו חתומה מנהלת העסקים עמית אורלנד תחת הכותרת 'שימוע לפני פיטורים'. בפגישה, שהתקיימה כעבור ימים אחדים באוירה מפוייסת, נאמרו הרבה דברים לזכותי, אך התחושה שלי היתה ששומטים לי את השטיח מתחת הרגליים. הגבתי במכתב, בו פירטתי את הפעילות שנעשתה בתקופתי ואת ה'אני מאמין' שלי כיצד להמשיך ולפתח את המקום תוך הרחבת הפעילות לקהלים יותר גדולים. במהלך הפגישה ביקשו ממני חברי ההנהלה לבחור בין להשאר במשרה חלקית של מנהל תפעול או להודיע על התפטרות. מאחר שמנהל תיפעול הוא לא תפקיד מאתגר עבורי, ביקשתי להתפטר, אך הודעתי שאשאר בתפקיד עד הגעת מחליף או מחליפה שאמורה להבחר בימים אלה. נכון לעכשיו אני ממשיך עד סוף פברואר ובמהלך תקופה זו אעביר את הניהול והשיווק ל'נהרא'.

את אדוה אטיאס מנהלת 'נהרא' אני פוגש בחדר האוכל של הצימרים, ('היה היה' בשמו המקורי) המכיל מאות פריטים מהווי הקיבוץ שהיה ואיננו עוד. את עיקר האנרגיה משקיע הענף בימם אלה בשיפוץ 'החוליה החסרה'- בית 71, ששנים ארוכות לא הושקע בו כמעט דבר, ולכן קשה היה לשווק את חדריו. בימי חורף אלה עוסק צוות מיומן בהנהלת מיכה סוסן בשיפוץ החדרים ושידרוגם בהשקעה כוללת של כמיליון ש"ח. החדרים כולם כבר 'נמכרו' לפסח ולכן

'נהרא' לנהריים - המשך...

אין ספק שעופר עשה הרבה מאד למען האתר, אומרת אדוה, וכולנו מעריכים זאת מאד, ונודה לו על כך בארוע מכובד, אך הגיע הזמן להזרים לנהריים דם חדש. בימים הקרובים ייבחר מנהל (או מנהלת) מתוך עשרות הפניות שהיו אלינו, ובמהלך פברואר יכנס לעבודה ויקבל מעופר חפיפה מסודרת.

בקרוב צפויים באתר שני ארועים גדולים שאולי מרמזים על עתיד חדש: טקס וצעדה במלאת 20 שנה לרצח הבנות בנהריים, בהשתתפות שר החינוך נפתלי בנט וקהל גדול (למעלה מ-1000 איש) מבית שמש ועמק הירדן. חברת 'זזים ברשת' שאחראית על עמוד הפייסבוק של 'נהרא', תדאג להפיץ את המידע לסוכנים. בפסח צפוי ארוע עם חברת החשמל, לציון 85 שנים לחנוכת מפעל החשמל של רוטנברג בנהריים. מדובר על יומיים של פעילות אינטנסיבית בשיתוף ומימון חברת החשמל, וזו רק ההחלה. מקווים לטוב.

אבנרון

עפר לוי

כ-70 אש"ח שמיועדים לשיפור המזנון ושילוט.

'נהרא', בניצוחו של ישראל בן ארצי, תנהל את האתר על בסיס עיסקי טהור, מתוך מגמה להפסיק להפסיד כסף ולצמוח בהדרגה לרווחים משמעותיים. אדוה מאמינה שניתן באמצעות שיווק נכון וגישה שירותית, למנף את המקום ולהפכו לאתר בולט על מפת התיירות הארצית, דבר שיסייע גם לנהרא. נכון להיום, יש רבים בארץ שלא יודעים על קיומנו, היא אומרת, ולכן שם המשחק הוא להשקיע בשיווק, מה שימודל האיזונים שבין האשדותים לא איפשר עד כה, וכן להגדיל משמעותית את הצע המוצרים במזנון.

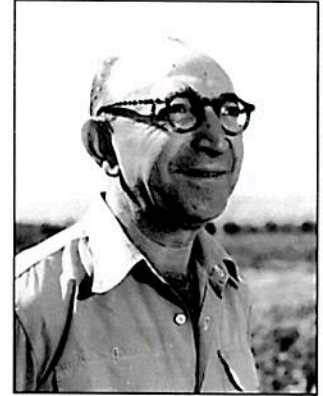
מה שמסתמן כרגע הוא שניהול האתר יעבור אלי (אדוה) ויונתן אלתר, עתיר הנסיון בעבודה עם סוכנים, ישווק את נהריים במקביל לנהרא. יש כמה עיסקאות יפות שנרקמות, בשיתוף חברת 'פלונטר' שיושבת באשדות מאוחד, ליצירת חבילה שתכלול סיור בנהריים, סדנה של 'פלונטר' וארוחת צהרים, כאשר הקבוצות תגענה בקרון מיוחד עם דיילת, מחיפה לבית שאן ומשם באוטובוס לנהריים. אין לי ספק שחבילה כזו תקרוץ לסוכנים משום שיש בה ייחוד ורוח נעורים. בגדול, אנחנו הולכים למהלך שיווקי שיביא לנהריים את המאסות ולהבא נראה יותר קבוצות ופחות בודדים, כאשר השילוב עם חברת 'פלונטר' יעשה את ההבדל. ללא מאסות זה לא יעבוד, מדגישה אדוה.

למרות האיסור לגבות כסף על הליכה בשביל...

בעיקרון ההליכה בשביל היא חופשית וללא תשלום, אבל ניתן לגבות כסף עבור הדרכה והסברים בשביל. שם המשחק הוא להיות יצירתי, ולהביא מוצרים נלווים כמו 'סיורי עששיות' לעת ערב, דוכני יצירה ועוד. חשוב לי מאד שהמנהל שייבחר יהיה אדם עם ראש יצירתי ומחשבה מקורית.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

שאלה רצינית

דבריו הבאים של אליהו שמרון (דוזוריץ) נכתבו כדיווח ליומן הקיבוץ לאחר שהשתתף בסמינר בשאלת הנוער במשקי העובדים. הם מופיעים ביומן 772 מה-4 לאפריל 1941. דברים אלה נכתבו 7 שנים לפני קום המדינה, 10 שנים לפני הפילוג, ודומני שאין דור שיכול לפסוח על ההתלבטויות המופיעות בכתבה זו.

שבת שלום,

שאול ינאי

לדמות הנוער בני המשקים

עם תום סמינר הנוער העובד, אשר התקיים בעין חרוד, התכנס המרכז לשיבה בכפר יחזקאל בשאלת הנוער במשקי העובדים, אשר אליה הוזמנו הורים, ומורים וגם הנוער עצמו וע"י כך, ע"י השתתפות כל הגורמים המלווים את הנוער, הפכה הישיבה לכינוס גדול ורציני בשאלה רצינית זו, על דמות הנוער המגיע לגיל של הצטרפות לחיים השוטפים והמלאים של המשקים.

חשוב חשבו כי לנוער הגדל במשקים אין לדאוג, ואין לחרוד להתפתחותו ועתידו, כי הוא נמצא בידי הורים, אשר ידעו למסור להם מורשה נאמנה. אותו דור חלוצים כמה-מולדת ויצירה, כובש ישימון ובונה ישובים. בונה עולמות מתוקנים לעצמו ודוגמא

לאחרים – הוא ודאי ידע להנחיל לבניו מרוחו הלוהטת ומחזונו, ובניו ימשיכו יעמיקו המענית, יתקנו את הפגמים שהראשונים לא ניצלו מהם וישפרו את צורת החיים והחברה. והנה באים הורים ומורים ומתנים שלא כן הדבר. אין בני הדור הצעיר מגלים שיעור קומה שקיוו לו. הם נולדו במשק ומקבלים הכל כמו שהוא, בלי הערכה ובלי ביקורת הם מקבלים את מבנה החברה וצורת החיים כמו את מבנה המשק וצורתו.

אחד ההורים אומר: בעוד שכל חיינו החברתיים, התרבותיים והמשקיים הם עדיין חיים מתהווים, חיים מותכים, דינמיים, המשנים את צורתם ומתחדשים בלי הפסק, הנוער שלנו מקבל אותם כחיים מגובשים ומוצקים שאין לשנותם. אולי זה נובע מפני שהנוער במשקים חי תחת לחץ אטמוספירה גבוהה של אוטוריטה של ההורים ויראת כבוד לראשונים ומעשיהם ויש לחרוד לגורלו כי הוא עלול להיות קהה ואילם ללא ביטוי וללא ניב משלו, ויש לנטוע בלבו הכרה שעוד הרבה יש לשנות בחיינו.

אחד המורים חושב, שלא לחץ האוטוריטה היא המונעת ערנות ועצמאות מהנוער, כי אין לחץ במקום שאין התנגדות (חוק פיזי). הנוער חי באיזה שובע תרבותי ושום דבר לא מעניין אותו, אפשר, אולי, להוציאו ממצב זה אם נבוא אליו בתביעות גדולות.

מורה שני רואה את הנוער, בר-יכולת גדולה ומלא מרץ, אולם נדון לאדישות ולאפס מעשה, הגובל עם ניוון וצריך לדאוג לעתידו. הוא אינו מתלבט בבעיות. ואינו מחפש פתרונים וגורלו הטרגי של העם אינו נוגע ללבו, ומצוקת הישוב אינה מחרידה את מנוחתו, מקיים בנאמנות את ההליכה בקו, וסיים בקריאה יכזה ראה את הנוער וקדש מלחמה על אדישותו.

המשך בעמוד הבא

ארכיון- המשך

שהם, יחנכו את הנוער, ובדרך טבעית זו יגיעו וגם ימשיכו דרך הוריהם. אולם לא כל מה שטבעי הוא גם מושלם. הרבה אבני נגף יש בדרך טבעית זו ועל המשקים היה להקדים ולהסירם, ליישר בפניהם את הדרך ולהקל עליהם את ההליכה.

הדבר הפשוט והמובן, שצריך להיות מדריך לכל קבוצת נוער הבאה להכשרה במשק, המלווה אותם בדרך, לא מקובל לגבי קבוצת הנוער שנולדה וגדלה במשק. לא נמצא האדם שיפנה את מחשבתו ותשומת לבו לצרכי הנוער המקומי. גם על הנוער במשקים לעבור דרך ארוכה עד הגיעו לישוב, למשק בו נולד. הישוב והמשק צריך להיות גם לנוער המקומי איזה חזון שאליו ישאף ולא רק להמשיך משום שהוא נולד בו.

על המשקים עצמם לחיות חיי תנועה ערים ומאומצים, כדי לשמש גורמים חיוביים בחינוך הנוער שלהם. לא התנאים הנוחים במשק הם אשר ישרישו את הנוער במקום. לא ישאר הנוער במקום יישובו וגם הבוגר לא ישאר בו, אם יסתגר בצרכיו המצומצמים שלו בלבד, ולא יחיה את נקודת המוקד של הזמן. הנוער יחיה במשק שלו אם המשק יהיה חלק ארץ ישראל כולה, של בניין העם כולו.

המורים צריכים להיות גם כמדריכיהם לשכבה הצעירה, לחנך אותם לחיי תנועה ולהרחיב את אפקם, כי לא קל למצוא תרופה בדוקה.

לבסוף הושמעו הצעות שונות. מהן מעשיות ומהן שנראות כדמיוניות, ואולי גם הן מעשיות, כי לא קל למצוא תרופה בדוקה.

להפוך את השיעורים במולדת לטיולים משותפים של הנוער, מגוש שלם של משקי עובדים ע"י הנוער העובד, וכך לקרב את סוף בעמוד הבא

ומדריך – יליד אחד המשקים – מאשר את דברי מוריו ומחזקם, דומה בעינינו הנוער ברוב רוחו ויכולתו לדוד קיטור, אשר כוחו הרב העצור בקרבו יכול לשמש כמניע לתועלת האדם ולברכה לו, ואפשר גם לבזבזו ללא טעם ולהיות גם גורם הורס. כי לו אפשר היה להשתמש במרץ הרב, היוזמה והמחשבה שהנוער משקיע, לפעמים, בדברים של מה בכך, אפשר היה לחולל נפלאות. אולם, עד כה לא נתנו מוצא למרץ הנוערים שלהם ולא ידעו להשתמש בו. ובמי האשם?

חמישה גורמים אחראים לפעולה בין הנוער במשקים והם:

1. הנוער

2. ההורים

3. המורים

4. הישוב (המשק)

5. התנועות (הנוער העובד)

וכל הגורמים לא נוקו מאשמת ההזנחה.

ההורים והמורים אומרים שהסתדרות הנוער העובד אינה ממלאה את שליחותה בקרב נוער המשקים 'בתוך לב ההגשמה בין ישובי הקיבוץ אין פעולתה ניכרת'. היא מוציאה אותם ממסגרת ישובם הצרה, אינה מעוררת אותם לבעיות הפועל העירוני ושאלת הישוב, אינה מציגה בפניהם תביעות התנועה וצרכיה ולכן הם נדונים לאדישות. ולעומתם באים הורים, אשר הנוער שלהם אינו משלים עם צורת חייהם ומאשימים את הסתדרות הנוער העובד, שהיא מנתקת אותם ממקור גידולם, עוקרת אותם מהשורשים שמהם ינקו, מעדיפה צורת התיישבות מסויימת. טענות סותרות ומתנגדות, ובכולן אשמה תנועת הנוער העובד.

הרבה אשמות נשמעו כלפי ההורים והישובים ביחסם לנוער שלהם. שלא גילו הבנה ולא הקדישו את המאמצים הדרושים לטיפול בהם. סמכו על המשק והישוב שלהם, כמו

ארכיון- המשך

נר נשמה חודש פברואר

ט"ו שבט תשי"י	2.2.1950	אלקה	לוריא
ט"ז שבט תשי"ב	12.2.1952	זרח	זהרי
ו' אדר תשי"ז	7.2.1957	אברהם	גפני
ד' שבט תש"ך	2.2.1960	אילן	הראל
ד' אדר א' תשכ"ב	8.2.1962	פרידה	הרץ
ב' אדר א' תשכ"ב	24.2.1962	שרה	אורבון
י"ז שבט תשכ"ג	11.2.1963	יונתן	דמל"ן
ט"ז אדר א' תשכ"ה	18.2.1965	גיל	דמל"ן
ט' שבט תשכ"ח	8.2.1968	קלר	גרהרד
ט' שבט תשכ"ח	8.2.1968	חנן	לרנר
ט' שבט תשכ"ח	8.2.1968	חיים	מוצרי
י"ב שבט תשכ"ח	10.2.1968	יהודה	חלק
כ"ג שבט תשכ"ח	22.2.1968	קלמן	שץ
ד' אדר תשל"ב	19.2.1972	משה	ספיר
י"ט שבט תשל"ד	11.2.1974	מרדכי	פס
י"א אדר תשל"ה	22.2.1975	חיים	יעקובסון
ג' אדר תשמ"מ	20.2.1980	כרמלה	גכמן
י"ב אדר תשמ"מ	29.2.1980	ז'ניה	גולדשמיד
כ"א אדר א' תשמ"א	25.2.1981	אברהם	ריקליס
י"ט אדר א' תשמ"ו	28.2.1986	מאיר	ברסלבסקי
י"ב שבט תשמ"ז	13.2.1987	משה	שמיר
ח' אדר תשמ"ח	26.2.1988	הרצל	שפירא
כ"א אדר א' תשמ"ט	26.2.1989	אריה	פנר
כ"ג אדר א' תשמ"ט	28.2.1989	ישראל	לרנר
כ"ח שבט תשנ"ב	2.2.1992	אבא	רימלנד
ה' אדר א' תשנ"ב	9.2.1992	חנוך	ראובני
י"ג שבט תשנ"ג	4.2.1993	חנה	ברטלר
ט' אדר א' תשנ"ה	9.2.1995	אהובה	לוריא
כ"ח שבט תשנ"ז	4.2.1997	אבנר	אלתר
י"ג שבט תשנ"ח	9.2.1998	ליאור	מעין
כ"ה שבט תשנ"ח	21.2.1998	פולה	מלמוד
ח' אדר א' תשס"ג	10.2.2003	אליעזר	קרפ
כ"ד שבט תשס"ה	3.2.2005	שרה	ויכה
ט"ז שבט תשס"א	9.2.2001	יוחקה	גרינבאום
ט"ז שבט תשס"א	9.2.2001	יעקב	וולשובר
ג' אדר א' תשע"א	7.2.2011	מרגוט	כץ
ב' אדר תשע"ה	21.2.2015	דינה	אופיר

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר
ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

הנוער זה לזה. וגם לערוך פגישות מחוזיות תכופות של נוער המשקים מצורות התיישבות שונות, ללמוד ולהכיר הגילויים השונים וחיפושי הדרך של העובדים בהתיישבות העצמית, להוקיר ולכבד את המשקים מכל הצורות וגם אם יהיו גילויים אצל הנוער של המרת צורת חיי הוריהם לא לראותם כאסון, אם זה נובע מתוך חיפושים עצמאיים והכרה פנימית עמוקה. לקרב את הנוער אל הפועל השכיר. להוציא את נוער משקי העובדים, לתקופה מסויימת לעיר ולמושבה ויחיו את מלחמת החיים והקיום של הפועל. ישתתפו בגופם במשמרת ובשביתה על כל גילוייהם.

חילופים בין נוער קיבוץ וקבוצה ומושב: להעביר קבוצת נוער מקבוצה לזמן מסויים למושב ולהיפך ממושב לקבוצה, כעין הכשרה במבנה המשק של העובדים.

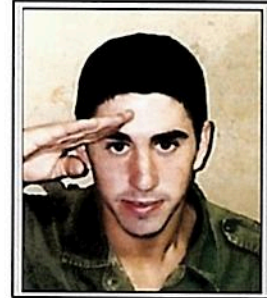
במושבים עצמם לסדר קבוצות שיתופיות של הנוער למשך שנה או חצי שנה, כעין הכשרה פנימית. ובעיקר שכל משק יארגן את הטיפול בנוער המקומי בידי מדריך או ועדה. לקרוא לכינוסים כאלה במחוזות השונים של ההתיישבות העובדת כדי לעורר את מחשבת הציבור לשאלת הנוער.

הכינוס עבר באווירה רוויית דאגה וחרדה לגורל נוער המשקים, בהרגשה שהיתה הזנחה בטיפול בנוער המתבגר. לא עזרו להסתדרות הנוער העובד בפעולתה בקרב נוער המשקים, לא העמידו לרשותה אנשים מתאימים לפעולה חינוכית תנועתית זו. עזובה לנפשה, באו בתביעות רבות – ואת יכולתה לא הגדילו.

למען תקן את המצב הפגום הזה צריך לשנות את היחס לפעולת הנוער העובד במשקים, שביכולתה לעורר את הנוער משאננותו ולהוציאו למרחב.

אליהו דוזוריק (שמרון)

לפני עשרים שנים...

לפני 20 שנים...

יום שלישי...

ערב...

גשם יורד כל היום....

קר מאד בחוץ, הקור חודר גם לתוך תוכי..

תוך כדי דאגה ופחד אני מנקה את חדרו של אבנר ומכינה אותו לחופשה הבאה.

מחר על הבוקר אקנה את הממתקים שהוא אוהב ואכניס למקרר.

שיהיה לו הכי מתוק שרק אפשר ... שישכח קצת את ההפגזות, הפצועים ובמקרה הרע שרק אפשר לתאר והוא לא ישכח אם זה יקרה, את ההרוגים.

אני מתכוננת ללכת באותו ערב להצגה.

בזמן הזה, שני מסוקים שעליהם היו 73 לוחמים והרבה תחמושת בדרכם ללבנון מחכים לאישור יציאה לכיוון לבנון... מתנגשים והשמיים רועדים.

אני עוד לא יודעת כלום...

באולם ההצגה פוגשת חברה טובה... היא שואלת אותי לפשר המראה הדואג/ עצוב שעל פני ואני מספרת לה שאבנר בדרך ללבנון ועוד בן שלי מסיים מסלול וגם הוא כנראה יהיה בלבנון...

אני מספרת לה שאני חרדה, דואגת ומפחדת מבשורה רעה...

היא מנסה להרגיע ואומרת שגם הבן שלה מתגייס מחר והיא מאד רגועה... יהיה בסדר.

בזמן הזה אבנר כבר שרוע ללא נשימה על האדמה ואש מלחכת את שברי המסוקים.

ואני עוד לא יודעת כלום.... רק דואגת מאד ומפחדת.

בהפסקה כבר חברה באה לקרוא לי... אמרה ששאלו ביקש שאבוא הביתה... שני מסוקים התנגשו בדרכם ללבנון... ועדיין לא יודעים כלום..

אני ידעתי..

מרגע זה ועד היום החלל שבתוכי הולך וגדל. מרגע זה ישנם בי שני עולמות... שמתערבבים אלה באלה... עצב ושמחה... עצב על החסר, שמחה על מה שיש, נוצר ומתהווה....

ישנם זיכרונות של ילד, נער, חייל ... ילד צנוע וטוב לב, אהב שירים ובעיקר שירים שמספרים על הארץ הזאת שעדיין מתבוססת במלחמות מחוצה לה וגם במלחמות שמייצרת לעצמה....

ישנם זיכרונות של ילד בתוך משפחה צוחקת ושמחה.. אח בכור לאחים ואחיות... עם הבדיחות ושמחת הנעורים...

ישנם זיכרונות של חייל שהגיע צולע הביתה ואמר שהכל ממש בסדר.... ביקש לא להדאיג את אמא.

ישנה מציאות כואבת של דברים שלא יזכה בהם לעולם!!!

20 שנים של געגועים שלא יתממשו לעולם.

רוחלה אלתר, אמא בגעגוע.

תרבות חיים למען איכות חיים

אוחז בהגה. זו עבירה חמורה על חוקי התעבורה, ואיני מבין כיצד הורים מרשים זאת לעצמם בלי נקיפת מצפון. לאחרונה יצאה הנחייה מאת ממונה הבטיחות שאסור להסיע כלב על טרקטור בגלל חשש להסטת תשומת לב בעליו, ובה בעת אנו מגלים סובלנות בלתי מובנת כלפי הורים המסיעים את ילדיהם על הברכיים. זה עומד להשתנות בקרוב. **אין לכם, ההורים, זכות לסכן את חיינו.**

בנושא שילוט התראתי, אומר ברקאי, אין לוועדה בעיה. אמנם לא תוקצבתי מאחר שלא הגשתי תוכנית, אבל יש כסף 'צבוע' שניתן להשתמש בו, אך קודם לכן, על הנהגים לציית לתמרורים המוצבים בחצר, וכך נמנע מעצמנו בעיות מיותרות. אני שב ומדגיש שתפקידנו כוועדה, בעזרת כל אחד ואחת מחברי האגודה, הוא ליצור אוירה ציבורית של שמירה על חוקי מדינת ישראל בחצרנו הקיבוצית. וועד הנהלת 'נוף אשדות' הטיל על הוועדה שבראשותי את המשימה, ואני מתכוון לעמוד בה לטובת איכות החיים של כולנו. תנו לי רוח גבית.

אפרופו איכות חיים וגללי סוסים, ישראל מספר שכסייס אחראי, הוא מחזיק בעגלתו יעה, בעזרתו הוא אוסף את הגללים של הסוס ומפנה אותם למקום בטוח.

אבנרון

"החיים הם מסוכנים מטבעם. ישנו רק סיכון אחד שאתה חייב להמנע ממנו בכל מחיר, וזהו הסיכון של לא לעשות כלום."

צוות 'תרבות חיים' של אגודת נוף אשדות לא נח לרגע. אחרי מבצע 'שקי קקי' שזכה ללא מעט ביקורת לעגנית ועדיין לא ברור האם השיג את מטרתו, יוצא בימים אלה קול קורא של הצוות לצורך הסדרת בעיות התעבורה ביישוב.

לשם כך הוקמה **תת-ועדה לטיפול במפגעי תעבורה בחצר הקיבוצית** שבראשה עומד **ישראל ברקאי**, האיש למשימות מיוחדות, שלצורך זה קיבל מנדט ממזכירות הישוב. הצוות כולל בנוסף לישראל את **אורי גלעד**, **יותם בארי**, **אבנר רון** ו**אמנון גורן** שהוגדרו כ'נאמני בטיחות'. ישראל מעריך שבצירים הפנימיים שלנו, והלכאורה בטוחים, נעים לאורך היממה לא פחות מ-300 כלי רכב המהווים סכנה עבור המשתמשים בדרך. מאחר ואמצעי האכיפה שבידינו מוגבלים, ומאידך אנו מנסים להמנע בשלב זה מפניה למשטרה בגלל סיבות מובנות, מה שנותר לעשות הוא הסברה הסברה ושוב הסברה, בקו תקיף ובלתי מתפשר, וזאת על מנת להשיג את התוצאה הרצויה שהיא בטיחות ציבור משתמשי הדרך תוך אכיפת חוקי התנועה.

למה הכוונה?

זה מתחיל במטרדים של חניה, אפילו לזמן קצר, במקומות שאינם מיועדים לכך; מהירות נסיעה שאינה מותאמת לשטח בנוי, טעויות תכנוניות בנושא חניה (בעיקר בהרחבה) והעדר מסלולים יעודיים לאופניים, קלנועיות וכיו"ב. אחת המטרות לשמה התכנסנו היא טיפול בנושא 'אופנים חשמליים' שדומה שהחוק של נהיגה מגיל 16 ומעלה הפך אצלנו להמלצה בלבד, ולכך הקדשנו מאמץ מיוחד (כולל פניה להורים) שכבר נושא תוצאות, וניתן לראות היום הרבה פחות כלים כאלה נעים בחצר. אין ספק שלחץ ציבורי ומעורבות של הציבור מסייעים לפתרון בעיות מסוג זה, ואני קשוב לכל פניה בכל שעות היממה.

בעיה נוספת היא הורים המסיעים את ילדיהם הרכים בחצר הקיבוץ, כשלעיתים הילד שעל ברכיי המבוגר ואיננו חגור, גם

'בית איל'

שלום חברים,

מדי שנה אני כותבת אליכם מכתב אישי. תמיד כדי לספר לחדשים מה הוא ייעודו של 'בית איל'. אני רואה אתכם כל אחד בריצתו לחוג אותו בחר ולעיתים אני נפגשת עם בוקר טוב, או ערב טוב, או מה שלומך ותמיד תמיד חיוך רחב ומילה טובה.

מדי פעם עולה מחשבה בליבי שלמעשה חלקכם באים, במרוץ החיים, לחוג ולא יודעים כלל על ייעודו של 'בית איל'.

היעוד הוא שילוב מוגבלים עם לא מוגבלים בפעילות של תרבות, בריאות, חינוך, ספורט והנצחה. המילה המרכזית כאן היא **השילוב**. בזה שונה הבית מכל קנטרי קלאב אחר.

המשפחה הישראלית השלמה. עם המוגבלים הלא מוגבלים, הצעירים והזקנים, עולים חדשים וותיקים, נוער בסיכון ונוער רגיל, חיילי צה"ל ואלה שלא חזרו.

אני רוצה להזכיר לכם שהחלק המוסרי ביותר של בית איל זה "היחד", אתם המנויים ממנים 50% מעלות הנכה והמוגבל, לילדים, מבוגרים וחיילים. אתם המממנים! לא אף אחד אחר. לא המדינה ולא ספונסר. זו צריכה להיות גאוותכם. אין מקום כזה בארץ שהמנויים מממנים 50% מפעילות המוגבלים.

לא 'בית איל' אלא אתם ב'בית איל'.

הנושא השני הוא **ההנצחה**. חלקכם לא עלו למפלס השני מול הכניסה. אני מציעה לכם לעלות לשם לפני או אחרי האמון. ומה תראו שם?

בציר "ארזי הלבנון" מונצחים כל נופלי מלחמות לבנון לדורותיהם, לצידם נרצחי פעולות האיבה ממחבלים שחדרו מלבנון לארץ. מונצחים עם שמותיהם, תמונותיהם, מקום נפילתם, מקום מגוריהם, שמות

הוריהם. מעל התמונות סרטונים של 2 דקות המבטאים, את הארועים הכתובים על פלטת הפלדה. לחלקכם תתגלה היסטוריה כואבת, עם אירועי גבורה וכולה להגנת מדינת ישראל. חלקכם היו שם ויכולים לספר לנו זיכרונות. לכולכם כדאי להקדיש זמן ולבקר ולזכור את יקירינו שלא חזרו. 1358 נופלים 2121 נרצחים.

הכל במלחמות לבנון וביניהן.

ומה בהמשך

למעשה סיימנו כבר ב-2014 את התכנית הבראשיתית שנכתבה על ידי ב-1999. חשבתי שעם סיום הפרוגרמה אצא לגמלאות. אולם כבר שנים מספר שיש דרישות בעיקר מהמוגבלים ומהמנויים הוותיקים, לבנות עוד קומה ליד ה"סטודיו", שתשמש בעיקר לפעילות נפרדת של המוגבלים. הקומה תתחלק לשלושה חלקים ותינתן אפשרות להתכנסויות של עד 20 איש בכל חדר, לשיחה, ללמידה, למועדון ועוד. לאחר שנים, הגענו להסכם עם ביטוח לאומי. הקומה תעלה בסביבות 1,300,000 ₪. ביטוח לאומי מממן 80% כלומר מיליון ₪ ואני צריכה לגייס 300,000 ₪.

הפרוייקט השני: **הכפלת מכון הכושר**. גם הוא דרישה של רוב המינויים וביניהם בעיקר המוגבלים, שלא יכולים כמעט לנוע עם כיסא הגלגלים, או העיוורים. להרחבה הזאת אין בינתיים תורם גדול. הכפלת מכון הכושר תעלה בסביבות 1,300,000 ₪.

ולמה אני פונה אליכם?

עייפתי מאוד מגיוס התרומות ואם לא תעזרו לדעתי לא אצליח. אני מבקשת מכם לחשוב, אולי יש לכם בארץ או בתפוצות מכרים או קרובים, שאפשר להביא אותם להתאהב בבית איל ובייעודו ולתרום למען שני הפרוייקטים האלה. כל אחד לפי יכולתו ופי בחירתו.

'בית איל' - סוף

מצל טוב!

פצרה ואברמיק חלון
 פהולדת הנכדה - איל
 בת פנוצה ודורו
 מצל טוב פמשחה!

מצל טוב!

פדהסה ויונתן אלתר
 פהולדת הנכד - צומר
 בן פאיא וחלי
 מצל טוב פמשחה!

אולי יחד נוכל לגייס את הסכום הרבה יותר מהר ממה שעולה על דעתנו. כל תרומה, קטנה כגדולה, תתקבל על ידנו בתודה ענקית. כל תרומה תפיה משב רוח במפרשיי, שקצת התקפלו והתבלו. כמנויים, לא ביקשתי מכם עזרה בהתרמה ב-17 השנים של הבנייה. עכשיו כאשר אתם חיים את הבית והוא הפך לביתכם השני לבריאות ואושר, אני מעזה לבקש את עזרתכם. סילחו לי אם הגזמתי.

אענה על כל שאלה שתשאל בנושא. אנחנו עמותה עם טופס 46 שמס ההכנסה מכיר בתרומה כהוצאה. וכן כל הטפסים הדרושים לתרומה.

נסו לרגע קט להפוך ליזמים.

תמשיכו להיות הנשמה של 'בית איל'.

להתראות במסדרונות ובין הפרחים.

אורנה שמעוני

כנסו לאתר 'בית איל':

<http://www.bet-eyal.co.il>

בית איל-הרמונייה של חיים

לתשומת לבכם מייל זה הוא להודעות בלבד. על מנת להסיר מרשימת תפוצה נא לשלוח מייל ל avioz28@gmail.com

אדם הוא סך כל טעויותיו והרגעים בהם הבין כי אולי למרות הכל לא היו טעויות כלל.

במוזיאון 'בית אורי ורמי'

עולם האישה ציונה שמשי

באירוע פתיחת התערוכה **תנועת הפועלות** גם תיחנך הצבתם של שלושה פסלי גן חדשים בשם **עולם האישה**, תרומת האמנית ציונה שמשי למוזיאון. שלושת הפסלים נוצרו בסוף שנות השמונים עבור שתי תערוכות יחיד מוזיאליות נפרדות; **עושה לי אושבתים** הוצגה בשנת 1988 במוזיאון חיפה לאמנות חדשה, ו**ראש כואב והזיות**, תערוכת יחיד מקיפה, הוצגה במוזיאון 'בית אורי ורמי' נחשטני בשנת 1990. לקראת הצגתם המחודשת של הפסלים הכניסה שמשי בכל אחד מהם שינויים קלים ולמעשה יצרה להם גרסה חדשה בהקשר חדש. מבחינתה שינוי היצירות והעברתן מחלל סגור למרחב התצוגה הפתוח הם הצהרה של חירות יצירתית; "לפסלים שנשארו ברשותי אני מייעדת עתיד שונה, מעגל קיום נוסף של חשיפה להתבוננות חדשה ושונה במסר קיומי, שהוא גם אישור לשינויים המאפיינים אותי." (ציונה שמשי, 2016)

לצד התערוכה יוקרן ריאיון מצולם שערכנו עם שמשי לקראת העברת הפסלים מהסטודיו שלה ביפו לגן המוזיאון. הריאיון התקיים בסטודיו ששימש את האמנית 36 שנים, ימים ספורים לפני פינויו. (במאית: זהר ברנט, צלם: אודי אלפסי). פינוי הסטודיו ותרומת הפסלים מסמנים גם את הפרידה של שמשי מפיסול בחומר קרמי.

נעילת התערוכה: 29.4.17

טל: 04-6757737, 050-7610754

סמדר: 052-6091082

שעות פתיחה: ב'ה' 10:00-15:00, ו' ושבת

10:00-14:00, בימי א' המוזיאון סגור.

דוא"ל:

riandrani.museum@gmail.com

התערוכה "תנועת הפועלות" ופסלי גן חדשים

תנועת הפועלות

אמניות משתתפות: אתי אברג'יל, נלי אגסי, דוריס ארקין, הילה בן ארי, עדן בנט, דרורה דומיני, אנה חגי, אפרת נתן, יערה צח, טליה קינן, יעל תורן
אוצרת: סמדר קרן

התערוכה **תנועת הפועלות** מותחת קו רעיוני עקרוני בין פעולה פיסולית, מחווה גופנית וזהות נשית, באמצעות עבודותיהן של 11 אמניות, והיא בוחנת את הפוטנציאל הטמון במפגש ביניהם לחולל עמדה ביקורתית; העבודות ואופן הצבתן כמכלול בחלל התערוכה מבטאים יותר מכל עמדה של אי נחת – התנגדות להרגל או חוסר מנוחה – כמצב קיומי בסיסי. עמדה זו מגולמת בעבודות במערכות הקשרים מגוונות בין אובייקט, גוף ופעולה: פעם הגוף נוכח בחומר ופעם חומר הופך לגוף; פעם דומם ניעור לחיים ומייצר תנועה ופעם גוף אנושי נבלם ומוקפא. המתח שבין תנועה וקיפאון כמצבים סותרים או משלימים מתגלה כמרכיב מהותי בתערוכה, והוא מבטא חוויות מנוגדות המתקיימות בו זמנית – כמו פעלתנות והימנעות או הישרדות וכניעה. האם קיפאון הוא חידלון או שמא להיפך, מקור כוח? האם רפיון הוא ביטוי לחוויה חושנית או למצוקה? שאלות פיסוליות כמו שיווי משקל, מסה, חומריות וכוח משיכה, מקבלות ביטוי מובהק בתערוכה במתיחת גבולות פיזיים של הגוף האנושי, כאשר תזוזה אנושית-גופנית במרחב מגולמת בהצבה בחלל ומומרת ליחסים בין אובייקטים ולמערכים צורניים של קומפוזיציה ומקצב.

חוברת קטלוג תלויה את התערוכה.

מכון שערים לגיוס

'בעקבותיה'

תערוכה אמנות עכשווית (מתוך עכבר העיר)

הכוונה לשירות צבאי מיטבי

בעקבות בקשות רבות אנו מפרסמים פרטים על מכון שערים לגיוס, לכל הזקוקים ליעוץ עבור חיילים מתגייסים.

מכון 'שערים לגיוס' הוא יחודי מסוגו ומומחיתו בהערכה מקצועית ומתן חוות דעת לצבא.

- עמדתנו כלפי שירות צבאי חיובית ותומכת, וזאת לצד הבנה של הפוטנציאל הבעייתי הטומן בחובו שירות שאינו מתאים לכוחות הנפש.
- אנשי מקצוע שלנו הם קב"נים לשעבר ופסיכיאטרים, בעלי היכרות מעמיקה עם בריאות הנפש הצבאי ורקע של שירות במערכות הללו.
- אנשי המקצוע שלנו יודעים להעריך בצורה מדויקת את מידת ההתאמה לסוגי השירות השונים ואת הקשיים הצפויים ויודעים איזה פתרונות קיימים בצבא ואיך ניתן להגיע אליהם.
- אנו מטפלים בנערים לפני גיוס, חיילים בשירות סדיר, חיילי מילואים ואנשי קבע. עוסקים גם בסיוע במקרים של תביעות נכות למשרד הבטחון.

ליצירת קשר – טלפון 170000505305
כתובת דוא"ל – hagit@shearim.biz
אתר – shearim-legius.co.il

בעקבותיה היא מקבץ של תערוכות העוסקות בסיפורי מסע מחקריים של אמניות ואוצרות בעקבות נשים, ממשיות או מומצאות, שחיו ופעלו בזמנים ובמקומות שונים. האמניות והנשים מושאי מחקרן, הן נשים יוצרות, פועלות, אוהבות, נואשות, פגועות ופוגעות, מחפשות, לא מרפות, המשתוקקות לבטא את רעיונותיהן ולממש את דרכן, גם אם הדבר כרוך לא אחת בקשיים הנובעים מעצם היותן נשים. את כל הפרויקטים מלוות אוצרות המוסיפות נקודת מבט רחבה, הקושרת בין הסיפורים והעבודות.

אחת האמניות, הילה בן ארי, יוצרת בעקבות הדה אורן:

תנועה בין קווים שבורים – מחווה להדה אורן

מיצב הווידאו של הילה בן ארי הוא מפגש בין יצירתה לבין זו של הכוריאוגרפית הישראלית הדה אורן (1935-2008). בסרטונים, המוקרנים בחלל התערוכה, מופיעים רקדנים בגודל כמעט טבעי בתנוחות מתוך כוריאוגרפיות של אורן או בהשראתן. לצד הסרטונים, מוצגת התצוגה הארכיונית "הדה אורן: התנועה היום יומית באיזה תנאים היא ריקוד?!", המכילה תצלומים, קטעי וידאו, רישומים, קטעי יומן ועוד, המתעדים רגעי מפתח בארבעים שנות הקריירה של הדה אורן. העבודה היא פרק מסדרת מחוות של בן ארי, בהן היא חוקרת ומנהלת דיאלוג עם יוצרים ישראלים ותיקים **אוצרת: טל יחס.**

לפני כשבועיים, במוצאי שבת חורפית וגשומה התקבצו במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית מאות אנשים ואני בתוכם, לפתיחת התערוכה בה מציגות כמה אמניות. נשים. המפגש עם מיצב הווידאו של הילה בן ארי העלה זיכרון חריף וכמעט מצמרר עם יצירתה של הדה, באחד המסכים שתי רקדניות, אוחזות ענפי הדסים. יותר מזה אנחנו לא צריכים...

הביאה והוסיפה **ברכה פונדק**

'אני צריך לדבר איתך'

'נדבר', זרקתי לעברו. כי איחרנו להתחלת הסרט.

הייתה זו שנת בחירות והמגעים נפסקו, אולם בשלהי אותה שנה בדרכי לטבריה, הטלפון צילצל. גושטי מספר לי שאיבד את מס' הטלפון שלי ושואל מה המספר. כי יש לו משהו חשוב להעביר לי. מצידי, בסדר גמור. קבענו שנדבר במשך השבוע ונתאם פגישה מסודרת.

ביום אביבי הגעתי ל"חוכמת הבייגלה". ראיתי אותו יושב לבדו ולוגם תה צמחים. ניגשתי אליו ואז אמר לי שדווקא חשב עליי ועל מהלכים מסוימים שהובלת. "כדאי שניפגש באיזה מקום שקט על כוס תה ונדבר על העניין ההוא". הסכמתי איתו שיש לתאם בית קפה שמקובל על שנינו.

מאז לא שמעתי ממנו יותר.

אפי'ak

אם אני לא טועה, זה התחיל בחורף. בהפסקה של אחת ההצגות ב'בית-גבריאלי'. ניגש אליי חבר קיבוץ, המכהן בכמה וועדות. "אחד שמבין".

"אני צריך לדבר איתך, יש לי משהו בשבילך. אתקשר אלייך מחר, מחרתיים". בסדר גמור אמרתי ל-"גושטי" (שם חיבה) ועברתי עליו לסדר היום.

לא ציפיתי שהוא יתקשר אליי, בעצם גם לא כל כך הכרתי אותו. ידעתי שהוא "גושטי" ושהוא מעורב בכל מיני פרויקטים ומסתובב הרבה במזכירות והוא די מעורב באגשח"ים השונים.

אבל זה הכול.

חשבתי שאם יש לו איזה עניין חשוב לדבר איתי - בבקשה.

הוא לא התקשר. כעבור חודשיים נפגשנו במקרה בחדר האוכל, עם המגשים על הידיים. משהבחין שאני עומד לידו, אורו עיניו. "יש לי משהו בשבילך" אמר לי.

"אנחנו צריכים להיפגש ולדבר". בסדר אמרתי לו. "לא" הגיב מיד. יש כאן יותר מדיי אנשים". היינו רק שנינו בשולחן. לקחנו את אותם המנות, פירה ושניצל.

"המספר שלך נמצא בספר טלפונים של היישוב?"

כן.

"אז תתקשר אליי אחרי יום שלישי".

האמת, שכחתי מכל העניין וגם לא היה לי מה לומר לו.

יום אחד, בנובמבר כלשהו, גושטי מתקשר. "יש לי משהו בשבילך אתה פנוי בצהריים?"

כן, אך אחרי ארבע.

"מצוין. אז בסביבות חמש כי יש לי ישיבות". הוא לא התקשר. באותו שבוע הייתי הרבה בתל אביב וגם הטלפון הפך להיות חד סטרי.

אז אני לא יודע אם התקשר אם לאו.

בפרוס השנה החדשה, עמדתני בתור לקופת 'בית-גבריאלי'. פתאום הרגשתי יד כבדה מונחת על כתפי - גושטי. "טוב שאני תופש אותך. אתמול חזרתי מגיאורגיה. יש לי איזה דבר מעניין בשבילך".

הגעתי לראש התור בקופה, וביקשתי שני כרטיסים - אזרח ותיק.

מי ומה באשדות

בימים אלה הולך ומסתיים מיני מהפך בתחום תאורת החצר. צוות חשמלאים מיומן מחליף את העמודים האדומים והירוקים שהתבלו עם השנים בעמודי כסף אלגנטיים. מעניין מה גרם לעמודים האדומים, שגילם הממוצע הוא כשני עשורים בלבד, להתבלות כה מהר. האם נימוקי חיסכון? אולי מחיר אטרקטיבי? מי שאמון על התשובות כבר איננו איתנו.

חודש ינואר היה מתון יחסית מבחינת ארועי גשם ובתקופה זו הספיקו הגד"שניקים לשתול אבטיח ולכסותו בניילון עליון שאמור להגן על השתילים הרכים מפני קרות ופגעים אחרים, לסיים את איסוף הבצל ולהכין שטחים נוספים לזריעה. עד כה, הגשמים עומדים בציפיות ומביאים אותנו לכמעט 300 מ"מ, וכאשר נותרו עוד כ-חודשיים של חורף זה נראה די מבטיח.

מאידך, הרוחות שפקדו אותנו בסוף השבוע שעבר ובתחילת השבוע הנוכחי גרמו לקריסתם של מספר עצים וותיקים בחצר שפנו אחר כבוד אל 'בית הקברות' שמדרום למשק.

בתחילת חודש ינואר בשעות אחר הצהרים, נחרדה שכונת התמרים מניצוץ אימתני שבעקבותיו בא רעם מפחיד שהרעיד את אמות הסיפים. למחרת התברר שעץ תמר בגובה עשרה מטרים (ראה תמונה) שילם את מחיר ההברקה, וחסך עבודה לחידקונית הדקל.

ביום חמישי, התשיעי לפברואר יתקיים בנהריים טקס לציון 20 שנה לרצח שבע בנות בית שמש. אילו אותן בנות היו איתנו היום גילן היה 33, מן הסתם אמהות לשלושה ארבעה ילדים חלקן היו מסיימות תואר שני בדרך לשלישי, והכל נגדע במטח יריות מנשקו של חייל ירדני לוקה בנפשו, שבינתיים שוחרר מכלאו והפך לאזרח חופשי. לטקס המרכזי בו יטלו חלק שר החינוך נפתלי בנט יו"ר קק"ל דני עטר, ראש המועצה עידן גרינבאום ומשה אבוטבול ראש עיריית בית שמש ואחרים. תקדם לטקס צעדה בשבעה מסלולים בה יצעדו מאות תלמידים מכל רחבי הארץ. מפיקת האירוע ויוצרת 'גבעת הפרחים שנקטפו' היא אורנה שמעוני שהיתה עדת ראייה לרצח הנתעב ומאז אותו יום קשרה את גורלה בגורל המשפחות השכולות והפכה לידידת נפש. חצי שנה לאחר רצח הבנות שכלה אורנה את בנה הצעיר סגן אייל שמעוני ז"ל שנפל מטיל 'פאגוט' במוצב ריחן בדרום לבנון. אייל הגה את רעיון 'גבעת הבנות' ואורנה הגשימה זאת בעזרת הקרן הקיימת, ששתלה את יער הבנות. מאוחר יותר התפנתה לגייס תרומות להקמת 'בית אילי' שמהווה חוליה מרכזית בפעילות הספורט והפנאי בעמק. בתום הטקס יתקיימו בנהריים נטיעות ט"ו בשבט.

השנה נציין 20 שנים לרצח הבנות

סדר היום

צעדה

זינוק בשעה 11:00
מקיבוץ אשדות יעקב איחוד (שילום בכמה נקודות)
הדרכה - לאורך הסלול
ע"י סורדיכי נקל

הטקס המרכזי במעמד:

מר **נפתלי בנט** - שר החינוך
מר **דני עטר** - יזר דירקטוריון נקל
מר **משה אבוטבול** - ראש העיר, בית שמש
מר **עידן גרינבאום** - ראש המועצה האזורית, עמק הירדן
מר **מאיר בלעיש** - מנכ"ל ראש העיר, בית שמש
מר **סחר סיבאי** - מנהל בית החינוך, אסירת שחר
גי **אורנה שמעוני** - יוצרת גבעת הפרחים
המשפחות השכולות

התזיה - יהודה גובני

בתום הטקס יתקיימו
נטיעות באתר

הנכם מחמטים
לטקס נטיעות ביער הבנות
לזכרן של שבע התלמידות
מבית הספר המסיף הדתי
אסירת שחר - בית שמש

שנרצחו באי השלום בנהריים
ד' אדר ב' תשנ"ז (13397)

הטקס יתקיים א"ה ביום חמישי
י"ג בשבט תשע"ז
9 בפברואר 2017
בשעה 13:00
באתר ההנצחה לזכרן
במתחם 'גבעת הפרחים שנקטפו'
הכניסה למתחם דרך חניון צל תמר

שפור אתר

מי ומה - סוף

הקפאה – בבוקר יום חמישי קמנו ליכפור' – הדשאים הלבנים מכפור העידו על מעלות מאד נמוכות במשך הלילה. נקווה שמטעי הבנות לא נפגעו.

בחמונה הדשא הקפוא בשכונת החמרים

בת זמננו!

עלון מס' 1491
עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ואיור – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

מי שעוקב אחר אליפות אפריקה בכדורגל שם לב להתקדמותה של נבחרת 'בורקינה פאסו' שהגיעה לשלב חצי הגמר באליפות. למי ששם זה לא אומר דבר (כמוני) שייד כנראה לדור הישן אז נקראה המדינה **וולטה עילית**. ההישג הגדול ביותר של הנבחרת עד כה, היה בגביע אפריקה לאומות 2013 אז סיימה במקום השני.

הרחוב הראשי בערים רבות בישראל קרוי 'רחוב הנשיא'. ללא איזכור שם כזה או אחר. בישראל כיהנו עד היום, כולל הנשיא המכהן ריבלין, עשרה נשיאים, ואם כך, כיצד נדע למי מתכוון השלט שבקצה הרחוב, שהרי כל אחד מעשרת הנשיאים עשה כמה תפקידים חשובים בחייו בטרם התמנה למשרה הרמה. היה אפילו אחד (יצחק נבון) שעזב את מוסד הנשיאות לאחר קדנציה אחת, כי האמין שדרכו סלולה לראשות הממשלה. אז למי התכוון מחבר השם 'רחוב הנשיא'? האם למוסד הנשיאות בכללותו או שמא לנשיא ספציפי (אולי חיים וייצמן הנשיא הראשון). ספק אם נדע אי פעם את התשובה.

אשדות איחוד היתה ועודנה קיבוץ מסודר ויעידו מגרשי החניה המפורצים, הדשאים המכוסחים והקירגונים הממושמעים. הכל אומר שירה. בתוך הסדר הזה יש דבר שיקצתי מפריע לי, והוא ריחוקם היחסי של פחי האשפה מבתי החברים. יהיו שיאמרו שזה דווקא יתרון כי כל ריכוז אשפה הוא מוקד לחתולים ושאר מרעין בישין ואן אנו באים. אני סבור שמרחק ההליכה מהבית אל הפח הקרוב, אסור לו שיעלה על כמה עשרות מטרים בודדים, כי אחרת יגיע החבר מותש, וסבלנותו לא תעמוד לו להפריד את תוצרי האשפה. דובי, לתשומת לבך...

עוד משהו שקצת מעצבן זה שער הכניסה הטלפוני, שמגיב במקרה הטוב לאחר ארבעה צלצולים, ולאחר שהואיל להפתח, נסגר חזרה במהירות הסילון. אני נתקל פעמים רבות בשיירות של רכבים החפצים להכנס ליישוב או לצאת ממנו, אך נכנעים לגחמותיו של שער עם תפיסת עולם משלו.